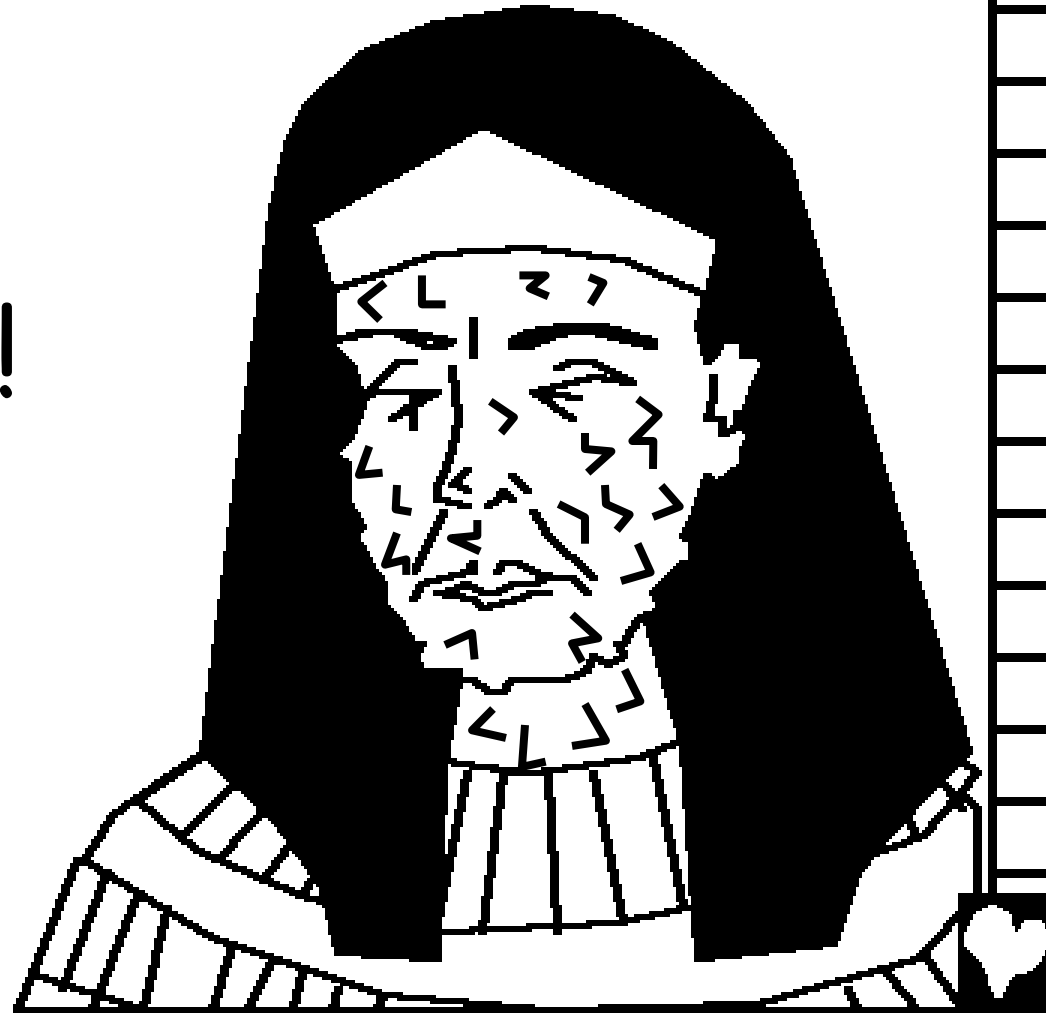

Biblia dla Dzieci
przedstawia

Żegnaj
Faraonie!

Autor: Edward Hughes
Ilustracje: Janie Forest
Redakcja: Lyn Doerksen
Tłumaczenie: Joanna Kowalska
Druk i oprawa: Bible for Children
www.M1914.org

BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

©2013 Bible for Children, Inc.

Kopiowanie, wypożyczanie, drukowanie tej opowieści jest dozwolone za
wyjątkiem wykorzystania jej w celach zarobkowych.

Faraon był wściekły!
Bóg nakazał mu
przez Mojżesza, aby
wypuścić izraelskich
niewolników z Egiptu.
Faraon odmówił.

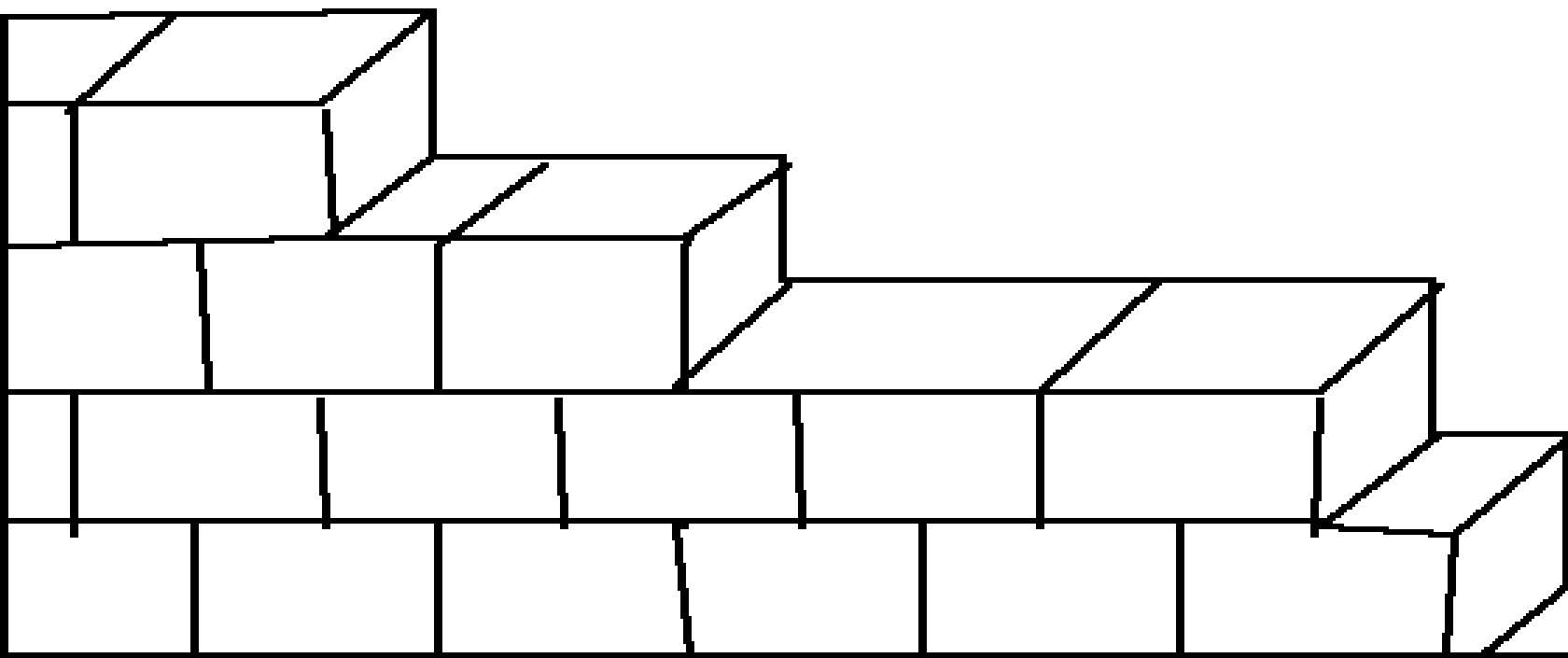
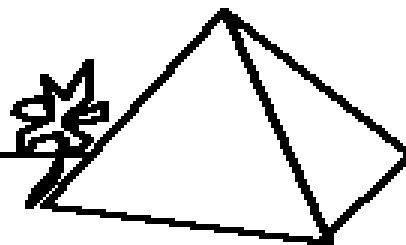

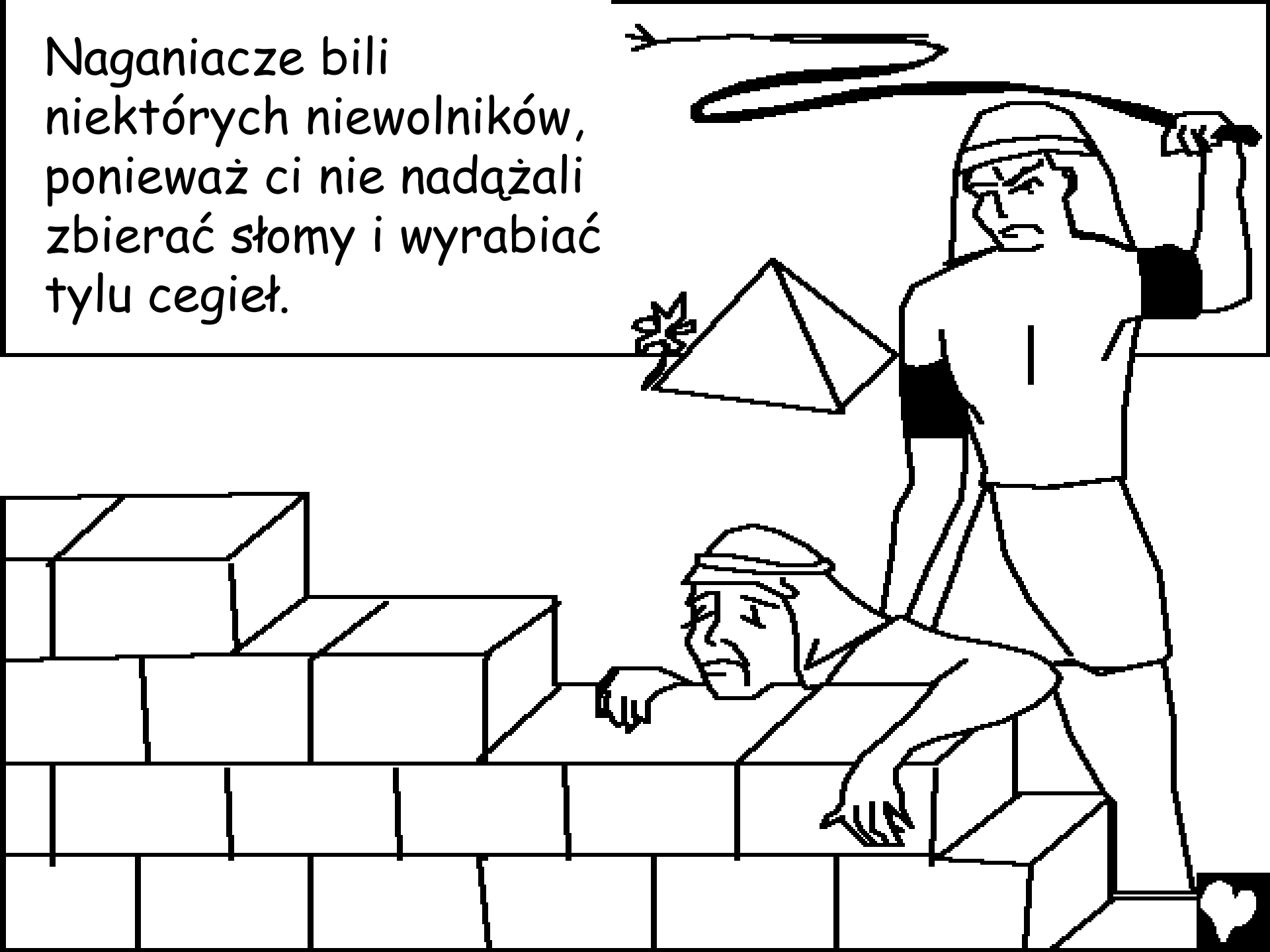
„Niech ich praca będzie jeszcze cięższa”, rozkazał Faraon swoim nadzorcom. Od tej pory sytuacja Izraelitów jeszcze bardziej się pogorszyła.

„Sami zbierajcie słomę. Nie będziemy już jej dostarczać. Musicie jednak wyrobić tyle samo cegieł.” Takie były nowe rozkazy Faraona.

Naganiacze bili
niektórych niewolników,
ponieważ ci nie nadążali
zbierać słomy i wyrabiać
tylu cegieł.

Ludzie obwiniali Mojżesza i Aarona za te kolejne nieszczęście. Mojżesz znalazł ustronne miejsce, aby się pomodlić. „O PANIE,” wołał, „Dlaczego nie

uwolniłeś Twego ludu?” „Jam jest PAN i wyprowadzę was z niewoli,” odpowiedział Bóg.

Później Bóg ponownie
wysłał Mojżesza i
Aarona do Faraona.
Kiedy potężny
władca zażądał
od Bożych sług
znaku od Boga,

laska Aarona
zamieniła się w
pełzającego
węża.

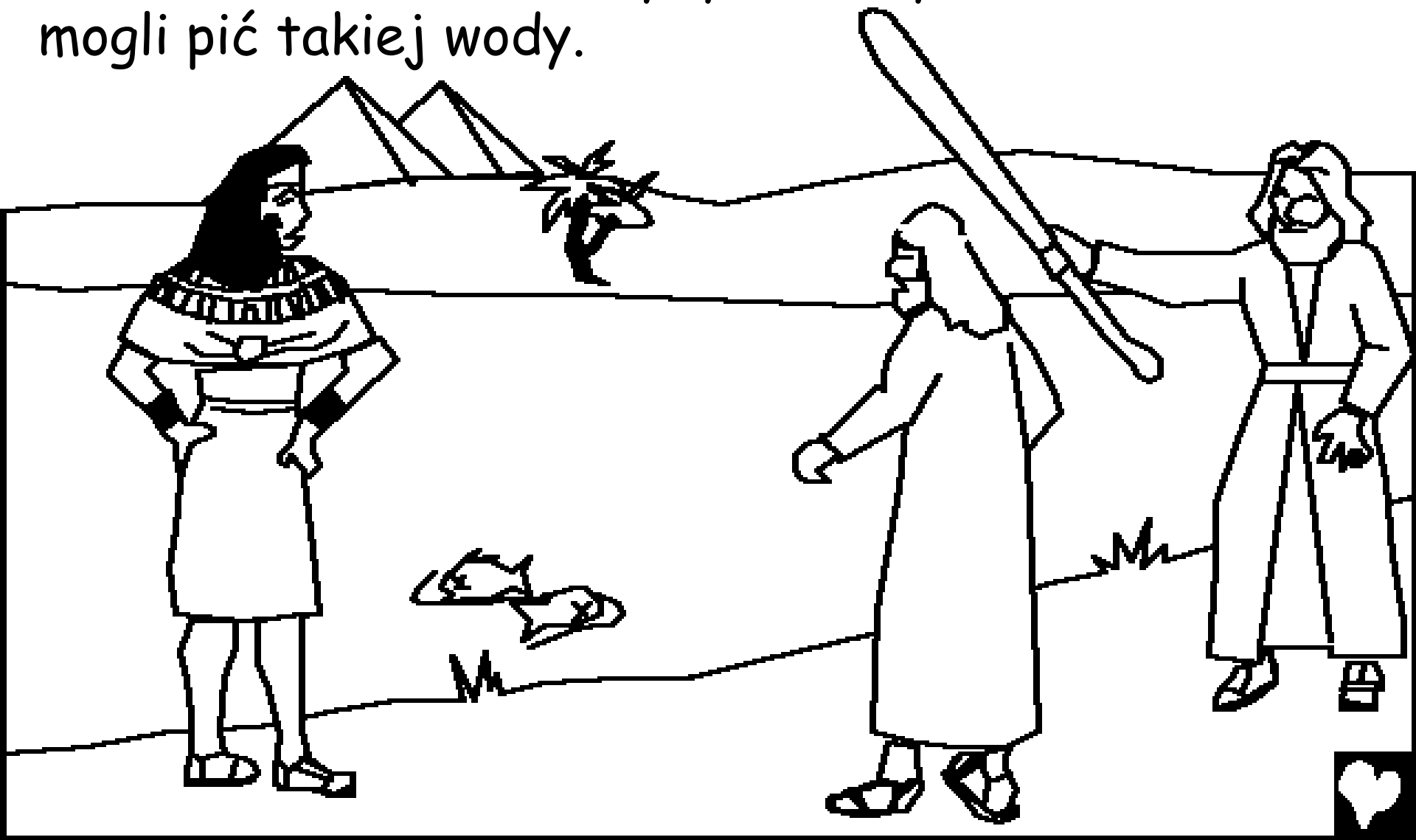

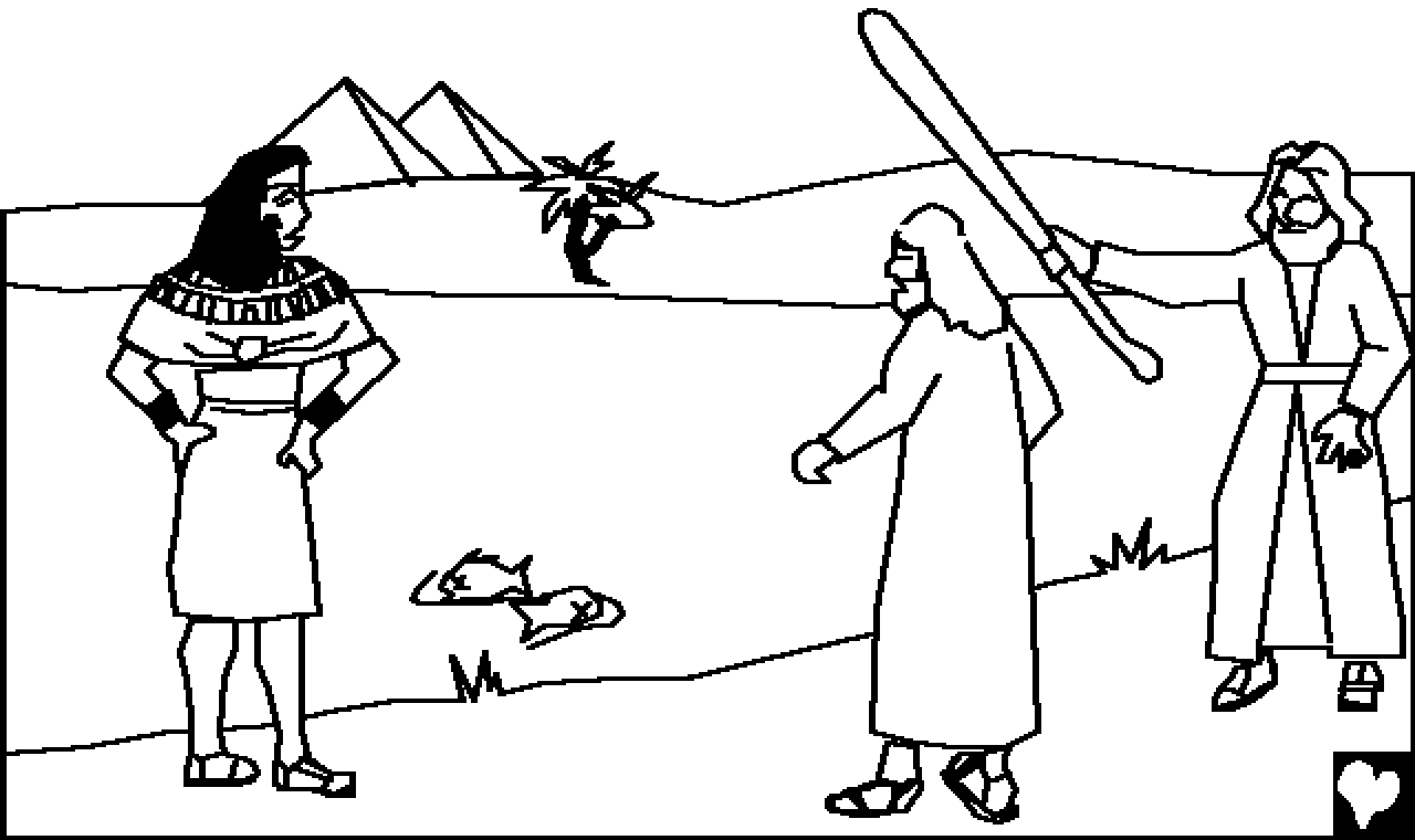
„Zwołajcie moich czarowników,” wrzasnął Faraon. Kiedy egipscy czarownicy rzucili na ziemię swoje laski, każda z nich także zamieniła się w węża. Laska Aarona zjadła pozostałe, ale Faraon wciąż odmawiał wypuszczenia ludu.

Następnego poranka, Mojżesz i Aaron spotkali się nad rzeką. Kiedy Aaron podniósł laskę, Bóg zamienił wodę z rzeki w krew. Ryby zdechły! Ludzie nie mogli pić takiej wody.

Jednak serce Faraona pozostało nieczułe. Nie pozwolił Izraelitom na opuszczenie Egiptu.

Kolejny raz
Mojżesz zwrócił
się do Faraona,
aby pozwolił
odejść ludowi
Bożemu. Faraon
znów odmówił. Bóg
zesał następną
plagę. Cały Egipt
wypełnił się
żabami. Każdy
dom, każde
pomieszczenie, a
nawet piece były
pełne żab!

„Módl się za mnie,
aby Bóg usunął te
żaby,” błagał
Faraon. „Wtedy
wypuszczę twój
lud.” Ale kiedy
żab już nie było,
Faraon nagle
zmienił zdanie.
Znów nie chciał
wypuścić
niewolników.

Tym razem Bóg zesłał miliardy małych robaczeków, zwanych wszami. Pomimo, że każdy człowiek i każde zwierzę cierpiało od ich ukąszeń, Faraon nie chciał posłuchać się Boga.

Potem
Bóg
zestął
chmary

much. Bóg zestął choroby,
od których ginęło bydło
Egipcjan. Bóg zestął
bolesne wrzody. Ludzie
strasznie cierpieli.
Ale Faraon nadal
przeciwstawiał
się Bogu.

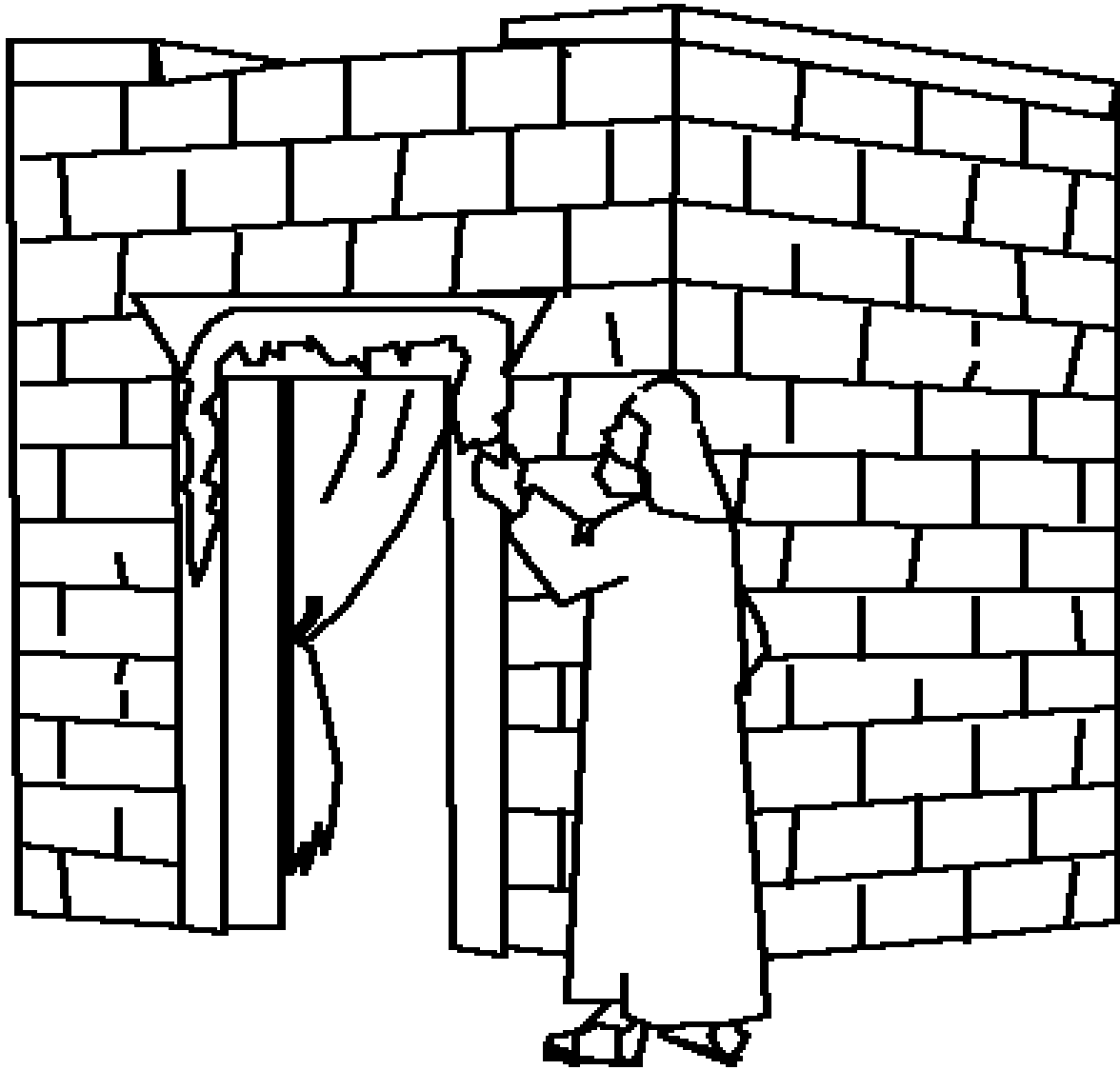
Po pladze
wrzodów, Bóg
zesał całe
chmary
szarańczy.
Szarańcze
pożarły całą
zieleń w ziemi
egipskiej.

Następnie Bóg
został trzy dni
całkowitej
ciemności.
Jednak uparty
Faraon nadal nie
chciał wypuścić
Izraelitów.

„Ześlę jeszcze
jedną plagę,”
ostrzegł Bóg.
„Około północy
umrze wszystko
pierworodne, od
człowieka aż do
bydłęcia.” Bóg
powiedział
Izraelitom, że
ich pierworodni
będą bezpieczni,
jeśli pomażą
odrzwia domów
krwią baranka.

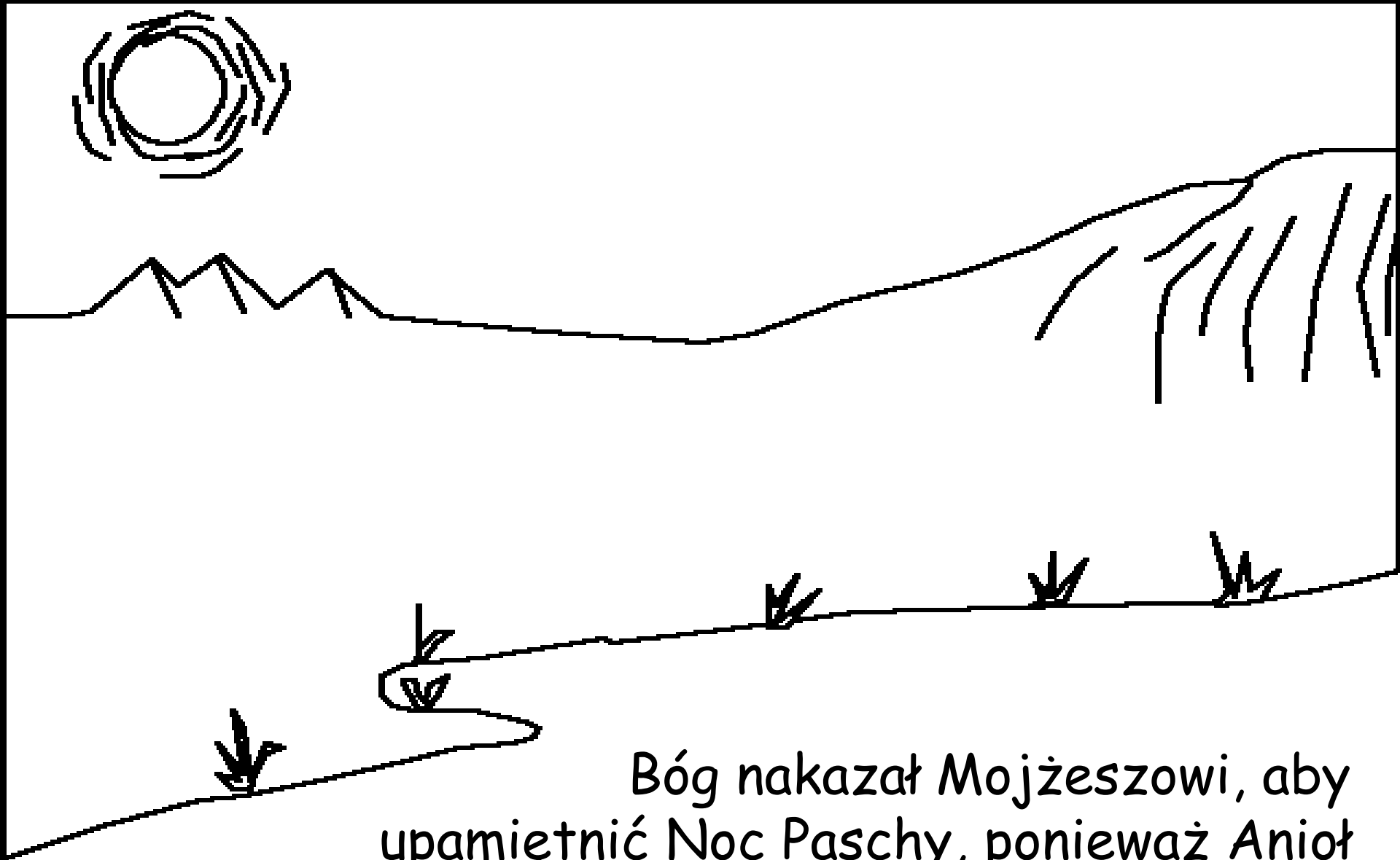
O północy podniósł się wielki krzyk. Egipt został dotknięty śmiertelnym ciosem. W każdym domu zmarła przynajmniej jedna osoba.

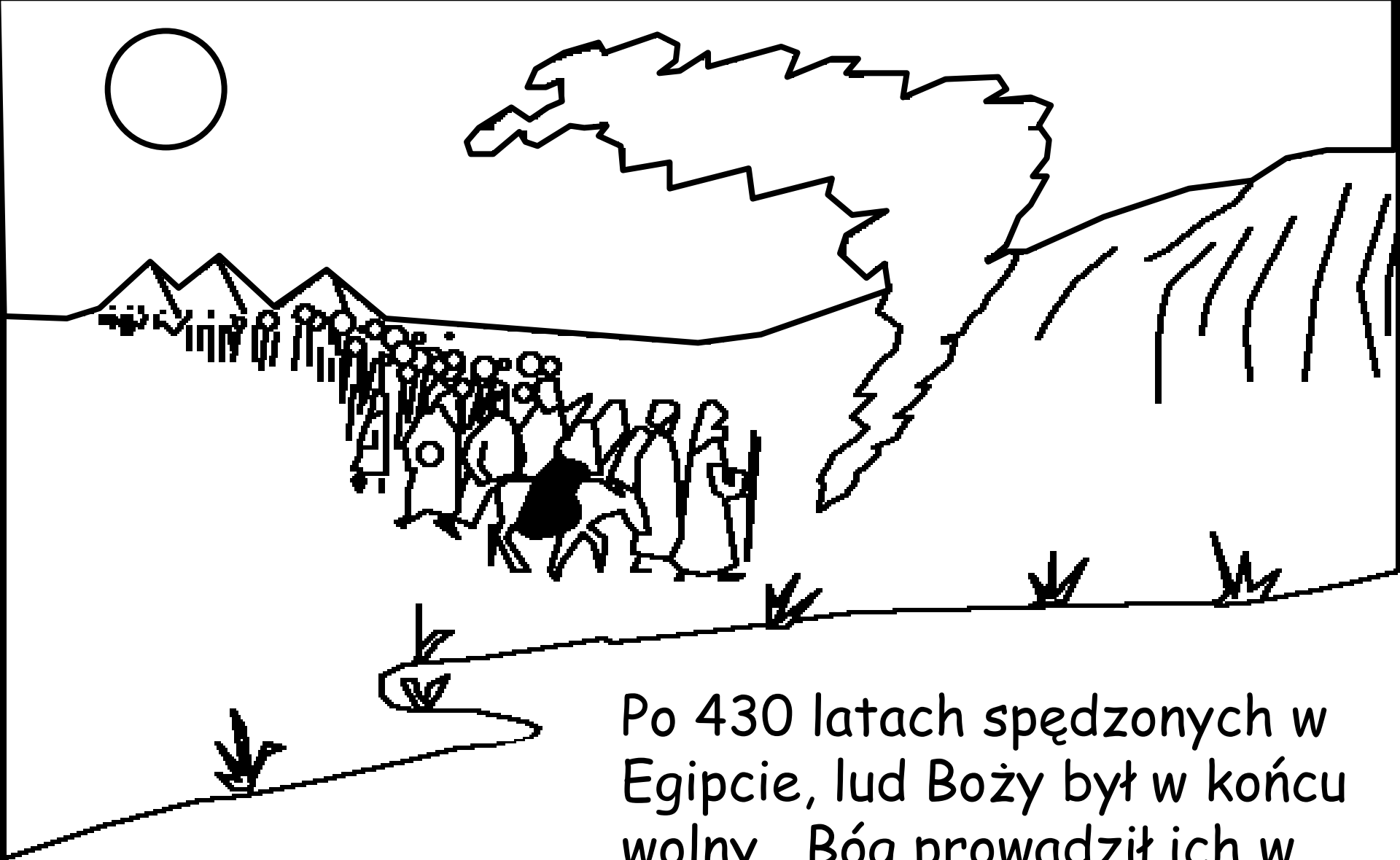
„Wstańcie i wyjdźcie stąd,” błagał Mojżesza Faraon. „Idźcie i oddajcie cześć Panu.” Lud Boży w pośpiechu opuścił granice Egiptu.

Bóg nakazał Mojżeszowi, aby upamiętnić Noc Paschy, ponieważ Anioł Pana przeszedł nad domami Izraelitów, a uderzył Faraona i jego lud.

Po 430 latach spędzonych w Egipcie, lud Boży był w końcu wolny. Bóg prowadził ich w ciągu dnia w słupie obłoku, a nocą w słupie ognia.

Faraon jednak nie skończył jeszcze z Izraelitami. Kolejny raz zapomniał o Bogu. Znow zmienił zdanie. Zebrawszy armię, puścił się w pogoń za niewolnikami. Chciał złapać ich w pułapkę między klifami a morzem.

„Pan będzie za was walczyć,” powiedział
Mojżesz. Zbliżył się do brzegu i wyciągnął
rękę nad morze.

Wydarzył się wielki cud. Bóg uczynił przejście pomiędzy wodami morza. Lud przeprowił się bezpiecznie na drugi brzeg.

Wtedy armia Faraona popędziła galopem w środek morza. „Teraz ich dorwiemy,” myśleli żołnierze. Bóg jednak zamknął z powrotem wody morza. Potężna armia egipska utonęła. Teraz Faraon poznał, że Bóg Izraela jest PANEM całej ziemi.

Żegnaj Faraonie!

Opowieść z Bożego Słowa, Biblii

na podstawie

II Mojż. 4-15

„Wykład słów Twoich oświeca.”

Psalm 119:30

Koniec

11

60

Ta biblijna historia mówi o naszym cudownym Bogu. On nas stworzył i pragnie, abyśmy Go poznawali.

Bóg wie, że robimy złe rzeczy i nazywa je grzechem. Karą za grzech jest śmierć, ale Bóg ukochał nas tak bardzo, że posłał Swojego Syna, Jezusa, na śmierć na krzyżu, żeby został ukarany za nasze grzechy. Potem Jezus powrócił do życia i wrócił do domu do Nieba! Jeśli uwierzysz w Jezusa i poprosisz Go o przebaczenie twoich grzechów, On to zrobi! Przyjdzie i zamieszka w tobie teraz, a ty będziesz żył z Nim na zawsze.

Jeżeli chcesz odwrócić się od swoich grzechów,
powiedz Bogu tak:

Drogi Boże, wierzę, że Jezus umarł za mnie, a teraz znowu żyje. Proszę, przyjdź do mojego życia, przebacz mi moje grzechy, tak żebym mógł mieć teraz nowe życie, i żebym pewnego dnia mógł iść do Ciebie i być z Tobą na zawsze. Pomóż mi żyć dla Ciebie jako Twoje dziecko. Amen.

Codziennie czytaj Biblię i rozmawiaj z Bogiem! Jan 3:16

